

National Museum of Photography, Film & Television

El National Museum of Photography, Film & Television es va obrir l'any 1983. Forma part del National Museum of Science and Technology, que inclou el Science Museum de Londres. Les seves col·leccions van començar a mostrar-se al Science Museum aproximadament dues dècades després de la invenció de cadascun dels tres mitjans, amb la intenció d'explicar el desenvolupament dels seus procediments tecnològics. Des que el NMPFT es va fer responsable d'aquestes col·leccions, la seva missió ha estat ampliar-les per tal de mostrar l'impacte cultural, social i econòmic d'aquests poderosos mitjans de comunicació. A més a més, durant els últims vint anys el MNFCT ha adquirit les col·leccions del Kodak Museum, el Buckingham Movie Museum, la Independent Broadcasting Authority, la Thames Television i la Royal Photographic Society. El museu, situat a Bradford, al nord d'Anglaterra, té cinc plantes d'exposicions, un programa regular d'exposicions temporals i tres cinemes, inclòs el primer IMAX de Gran Bretanya i l'únic cinema públic del món que exhibeix projeccions autèntiques de cinerama. Cada any, més de set-centes mil persones visiten el MNFCT, i un milió i mig entren a la seva pàgina web, www.nmpft.org.uk.

Els arxius audiovisuals a la Gran Bretanya i la seva legislació genèrica

La Gran Bretanya disposa de molts arxius dedicats als mitjans audiovisuals. Hi ha quatre arxius de cinema nacionals i vuit arxius de cinema regionals que estan al servei de regions específiques angleses, tots ells finançats amb fons públics en major o menor grau. Les dues institucions nacionals més grans, el National Film and Television Archive, que forma part del British Film Institute, i l'Imperial War Museum contenen importants col·leccions fotogràfiques. Entre les institucions nacionals que posseeixen col·leccions fotogràfiques considerables, les més destacades són el National Museum of Photography, Film & Television de Bradford, el Victoria and Albert Museum i la National Portrait Gallery de London, el National Buildings Record, la Public Record Office i l'Scottish Photography Archive. Juntament amb aquestes, hi ha moltes altres col·leccions fotogràfiques en institucions nacionals o regionals que il·lustren temes concrets, com els ferrocarrils, la vida al camp, la medicina o la història local.

Davant de tanta complexitat, no és sorprenent que la legislació que fa referència directament a l'arxivament de fotografies i d'imatges en moviment a la Gran Bretanya sigui poca, o fins i tot inexistent. La legislació que afecta la compilació d'aquest tipus de materials és relativament escassa, i es refereix majoritàriament a salut i seguretat, sobretot a la manipulació i a l'emmagatzematge de pel·lícules de nitrat de cel·lulosa. També hi ha legislació específica referent a la fundació i a la direcció de certes institucions nacionals. Tot i així, els arxius han d'ajustar-se a legislacions de més abast, per exemple la referent als drets d'autor, així com a les normatives sobre construcció i seguretat. Per tal d'aplicar el millor mètode, els arxius també tenen en compte els criteris, les directrius i els codis de pràctica pertinents establerts per organismes com a la British Standards Institution, la Museums Association i la Museums and Galleries Commission.

Aquest treball té com a objectiu detallar el desenvolupament dels fets que han portat la Gran Bretanya a la situació actual.